

Aug. Fredin.

Såsom redan förut synts i tidningens spalter har Gotland f. n. besök av den störste kännaren på den gotländska folkmusikens område. Hr Fredin är inte bara en folkmusiker, han har kanske mer än någon annan grepp på sitt landskaps specifika atmosfär. Jag vet inte om man kan säga om honom som Karlfeldt om Fridolin att "han talar med bönder på böndernas språk och med lärde män på latin", men Fredin är fullt hemma i det mest internationella och på samma gång inte bara nationella utan landskapsnationella språk som finnes: musiken. Och när man hör honom tala om det som för honom är kärast så är det inte bara fackmannen som redogör för sina genom mångåriga studier förvärvade kunskapsresultat, nej, allt verkar självupplevat. Här är en man som inte bara i allmänna ordalag talar om sitt kära landskap, hela den gotländska odlingen har så att säga filtrerats genom eller snarare syntetiserats i hans själ och det fattas inga strängar på hans instrument. Hör honom skildra ängslyriken i de veka polskorna, trotset, stormen och bruset i havspolskorna, vemodet i mollpolskorna. Gotlänningen, ehuru av ett vekt temperament, älskar ej att föra sin sorg till torgs, sina tårar behåller han för sig själv. När en gotländsk spelman förlorat en kär anhörig, en maka, en son, då stänger han in sig i sin kammare, tar fram sin fiol och för den biktar han sin sorg i dess underbara mollgångar. Den på detta sätt i musiken luttrade smärtan äger sedan makt att trösta andra betryckta. Sist men icke minst viktigt: Fredin äger såsom alla sanna konstnärer humorns gåva, oräkneliga äro hans anekdoter.

Om torsdag få visbyborna tillfälle att höra Fredin själv tala och illustrera sitt föredrag med sina underbara låtar.

J. L.